

Diktatura na Grškem doživlja hude udarce

Zavrača jo zavezniški svet
zunaj, bolj in bolj osamlje-
na pa postaja tudi doma.

ATENE, Gr. — Podtalna opo-
zicija grški diktaturi zmeraj
bolj poudarja, da doživlja se-
danja diktatura zmeraj hujše
udarce, nekateri so vidni, drugi
pa ne.

Ko je bil grški kralj Konstan-
tin v naši deželi, so mu od vseh
strani pripovedovali, kako ma-
lo prijateljstvo ima sedanji grški
režim v Ameriki. Federalna ad-
ministracija mora vse to vpošte-
vati, kar naravno ne more kori-
stiti Grčiji. Grški dvor vidi v
tem podporo za svoje stališče,
kar je diktatura zvedela kar na-
ravnost iz kraljevih ust.

Hujši udarec je prišel od stra-
ni EGS. Evropska gospodarska
skupnost je ustavila dajanje po-
svoj Grčiji, dokler se "tam raz-
mere ne spremenijo". V NATO
je britanska delegacija zahteva-
la izključitev Grčije. Isto zahte-
vo so stavili tudi britanski dele-
gati v Mednarodni konferenciji
svobodnih delavskih unij.

Režim čuti udarce in se za-
veda, da je zmeraj bolj osa-
mljen. Pa ga osamljenost pre-
ganja tudi doma. Zmeraj večje
je število nevtrálnih strokov-
njakov, ki se izogibajo sodelo-
vanju z režimom. To se že mo-
čno pozna na sestavi delegacij,
ki jih režim pošilja v tujino.

Da je režim sedaj izpustil iz
hišnih zaporov znanega politika
Papandreoua ter 8 starejših vid-
nih politikov in javnih delavcev,
je po mnenju podtalne opozicije
le znamenje časa. Takih "popu-
ščenj" bo režim moral napravi-
ti veliko, vendar še ni izgleda,
da bi mu kaj prida pomagala.

Na drugi strani se režim zme-
raja bolj trudi za moralno obno-
vo grškega naroda. V prosveti je
na primer začel poudarjati važ-
nost narodne vzgoje in pomen
narodne zavednosti in začel u-
čne programe odmakati od ma-
tematičnih ved, ki so do sedaj
uživale veliko prednost. Opozi-
cija ideji ne ugovarja, trdi pa,
da narodna zavednost ne more
biti noben nadomestek za poli-
tično svobodo. Sicer je pa še
veliko vprašanje ali je naročena
narodna zavednost sploh kaj
vredna, saj se rada prelevi v na-
vaden šovinizem.

V avgustu 4,870 mrtvih na naših cestah

CHICAGO, Ill. — Narodni
varnostni svet je objavil, da je
bilo v preteklem avgustu na ce-
stah v ZDA ubitih skupno 4,870
oseb, kar je še vedno 3% manj
kot v letu 1966.

Četudi je bil letos avtomobil-
ski promet za nekako 4% večji
od lanskega, je število smrtnih
nesreč nekako za povprečno pol
odstotka manjša od lani. V prvih
8 mesecih letošnjega leta je
bilo ubitih na naših cestah skup-
no 33,340 oseb, lani v istem času
pa 33,700.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno z možnostjo
dežja. Najvišja temperatura 57,

"Škratna srca" bodo zgubila svoje prednosti

SAIGON, J. Vietnam — "Škr-
latna srca" so med našimi voja-
ki znana odlikovanja; niso ravno
nekaj izrednega, kajti vojaki
jih dobijo lahko že za majhne
rane, dobljene na frontah v bo-
ju. Vojaki jih imajo zelo radi,
kajti prinašajo razne ugodnosti,
ki so v vojni izrednega pomena.
Tako na primer so se marini, ki
so dobili najmanj tri taka odli-
kovanja, ognili nadaljnji službi
na fronti in odšli domov. Zato je
mnogo marinov gledalo, da se
čim prej dokopljajo do treh škr-
latnih src.

Sedaj je poveljstvo marinov
ukinilo privilegij treh škratnih
src, ker se je pokazalo, da po
tej poti odhaja vse preveč ma-
rinov s front v Vietnamu nazaj
domov. V bojih okoli Con Thie-
na je na primer v 19 dnevih od-
šlo iz fronte kar 70 marinov.

V armadi velja drugo pravilo:
kdor dobi na frontah dvakrat
škratno srce, ima pravico za-
htelevati, da ga prestavijo v za-
ledje na lažjo službo.

Da ne bo nobenih zlorab, so
vojaški zdravniki dobili navdilo,
da morajo natančno opisati
in oceniti rane, ki jih zdravijo v
takih slučajih.

Demokratska konvencija prihodnje leto v Chicagu

WASHINGTON, D.C. — Pod-
odbor Demokratskega nacional-
nega odbora je predložil za
strankino konvencijo, ki bo ime-
novala predsedniškega kandida-
ta prihodnje leto, Chicago. Me-
sto je ponudilo Demokratskemu
nacionalnemu odboru v ta na-
men skupno \$850,000, podobno
kot je storilo mesto Miami
Beach v Floridi, kjer bo repu-
blikanska konvencija. Demokrat-
je bodo začeli zborovati 26. av-
gusta.

Pravijo, da se je demokratsko
strankino vodstvo odločilo za
Chicago na posebno priporočilo
predsednika L. B. Johnsona, ki
se zaveda važnosti države Illi-
nois za volivno zmago.

Ekvador je zahteval odpoklic poslanika ZD

Preteklo soboto je vlada E-
kvadorja zahtevala od
ZDA, da pokliče domov
svojega poslanika v Ekvad-
orju, ker je "javno kriti-
ziral" predsednika republi-
ke.

WASHINGTON, D.C. — Ko
je vlada Ekvadorja v Južni
Ameriki zahtevala preteklo so-
boto odpoklic poslanika ZDA
v teku 48 ur, ni Washingtonu
ostalo nič drugega, kot zahtevi
v skladu z diplomatskimi obič-
čaji ustreči. Ekvador je obtožil
poslanika ZDA W. DeR. Coerr-a,
da je "javno in odkrito kritizi-
ral" predsednika O. Arosemeno
Gomeza. Coerr je včeraj odpo-
tolil iz Quita.

Državno tajništvo je izjavilo,
da ne vidi v tem, kar je govoril
poslanik Coerr na Colegio
Americano v Quitu, nič pole-
mičnega in žaljivega za Ekvad-
or, da je torej trditve o "javni
očitni kritiki" predsednika pri-
vlečena precej za lase. Zahtevo
Ekvadorja smatra zato tudi za
"neupravičeno", pa ji vendar u-
streza, ker je to v skladu z u-
staljenimi diplomatskimi obič-
aji.

Ekvadorski predsednik Aro-
semena Gomez ni maral v pre-
teklem aprilu podpisati predse-
dniške deklaracije v Punta Del
Este, češ da bi morala to staviti
zahtevo po večji pomoči ZDA
Latinski Ameriki, prav tako je
hudo kritičen v pogledu Zveze
za napredek, ker da nudi drža-
vam Latinske Amerike premalo
pomoči. Mož bi rad več in več
pomoči iz Združenih držav, ni-
kogar pa ni voljan vpreči do-
mače sile in sredstva za napre-
dek lastne države.

Poslanik Coerr ni v svojem
govoru predsednika A. Gomeza
nikjer imenoma omenil, razpra-
vil je le o Zvezi za napredek,
njenih ciljih in njenem načinu
in programu dela, poudarja iz-
java državnega tajništva.

Ameriško javno mnenje se obrnilo k Izraelu

CLEVELAND, O. — Ameri-
ška javnost je bila po kratki iz-
raelsko-arabski vojni v juniju
v veliki večini proti temu, da bi
naj stari del mesta Jeruzalema
ostal pod izraelsko oblastjo. Pri
povpraševanju v tem pogledu se
je od 8 povprašanih le eden iz-
javil za Izrael, 7 pa proti. Od
tedaj se je razpoloženje občutno
spremenilo. Kot poroča znani
časnikar L. Harris je sedaj ame-
riška javnost za to, da ostane
ves Jeruzalem v izraelski obla-
sti, v razmerju 4:3.

Preje je bila velika večina
mnenja, naj bi prišel stari del
Jeruzalema pod nekako medna-
rodno upravo, ki naj bi jamčila
vsem prost dostop do svetih kra-
jev v mestu vsem veram in ver-
skim skupinam. Za to se je te-
daj zavzel tudi Vatikan.

Povezava arabskih držav s ko-
munističnim blokom in iskanje
pomoči pri njem sta vznejevo-
ljila dober del ameriške javno-
sti, ki je bila pred izbruhom voj-
ne med Izraelom in Arabci vsaj
nevtralna. Izraelska spretnost in
udarnost v boju z arabsko na-
dustostjo in domišljavostjo sta
vzbudila simpatije za Izrael, ki
se zna spretno prikazovati, kot
uboga država, obdana od mo-
čnejših sovražnikov, ki streme
po njenem življenju.

Novo poslaništvo ZDA v Saigonu varno pred bombami

SAIGON, J. Viet. — Včeraj je
ameriško poslaništvo v Saigonu
preselilo vse svoje poslovanje v
novo poslopje, ki so ga gradili
preko dve leti. Stalo je \$2,600,000
in naj bi bilo po izjavah gra-
diteljev in varnostnih organov
varno pred bombnimi napadi.
Krog in krog je obdano z 10 če-
vljem visokim zidom ob kate-
rem stoje na določene razdalje
stražnice.

— Češkoslovaška republika
ima okoli 13 milijonov prebi-
valcev.

OKREPITEV OBRAMBE OB DEMILITARIZIRANI CONI

Na področje 1. korpusa, ki obsega pet najsevernejših pro-
vinc Južnega Vietnama, je bila poslana ena brigada 1.
konjeniške divizije, s čimer je število ameriškega vo-
jaštva na tem področju doseglo 100,000 mož. Komun-
istične sile na tem področju in neposredno ob njem v
Severnem Vietnamu cenijo na okoli 85,000 mož.

SAIGON, J. Viet. — Ko je
nenadno prestalo topovsko o-
bleganje Con Thiena neposred-
no od Demilitarizirane cone v
začetku tega meseca, so nekateri
glasovi iz vojaških vrst trdili,
da so rdeči opustili pritisk na ta
del Demilitarizirane cone, ker
so spoznali, da tu ni izgledov za
uspeh. Vesti iz vojaških virov
so govorile o kolonah rdečega
vojaštva, ki naj bi korakalo
proti severu, proč od Demilita-
rizirane cone. Vojško vodstvo
samo je položaj presojalo dru-
gače, še vedno je prepričano, da
pripravljajo rdeči tu večjo o-
fenzivo, saj imajo zbranih tam
okoli 85,000 mož. Da bi bilo kos
vsem presenečenjem, je ameri-
ško vrhovno poveljstvo poslalo
na področje prvega zbora eno
brigado prve konjeniške divizi-
je. Z njenim prihodom so dobili
marini priložnost okrepiti o-
brambne postojanke neposredno
južno od Demilitarizirane cone.

Letošnjo pomlad, predno je
prišlo do znanih hudih bojev
med marini in rdečimi v kotu
med Demilitarizirano cono in
Laosom ter nato dalje proti
vzhodu, je bilo na področju 1.
zbora, ki obsega pet severnih
provinc Južnega Vietnama, ne-
kakoli 40,000 ameriških marinov
z glavnim stanom v Da Nangu.
Od tedaj se je število ameriške-
ga vojaštva v tem delu Južnega
Vietnama stalno množilo, kot je
stalno rasel rdeči pritisk. S pri-
hodom brigade 1. konjeniške
divizije, ki je dejansko letalska
pehota, ker jo nosijo v boj na-
mesto konj helikopterji, je šte-
vilo ameriškega vojaštva na tem
področju naraslo na 100,000 mož.

Novodošla brigada, ki šteje

Indonezija prekinila odnose z rdečo Kino

DJAKARTA, Indonez. — In-
donezijska vlada je včeraj pre-
kinila diplomatske odnose z rde-
čo Kitajsko. Prekinitev je obja-
vil gen. Suharto na seji vlade
potem, ko je zunanji minister
Malik sklical posvet vseh indo-
nezijskih poslanikov iz Azije.

Odnosi med obema državama so
se začeli zaostrevati, ko je voja-
štvo izjavilo 1. oktobra 1965
poskus komunistične partije po-
lastiti se oblasti. V mesecih po
ponesrečenem poskusu prevrata
je bilo pobitih na deset tisoče
komunistov in njihovih podpor-
nikov. Komunistična partija In-
donezije, ki se je smatrala za
rusko in kitajsko za najštevil-
nejšo in najmočnejšo na svetu,
je bila zdrobljena, njena moč
uničena. Ker je bila tesno pove-
zana s Peipingom, se je sovra-
šno indonezijskih nacionalistov
obrnilo tudi proti njemu.

Pred meseci je prišlo do na-
pada in požiga rdeče garde na
indonezijsko poslaništvo v Pei-
pingu, pretekli teden pa so indo-
nezijski nacionalisti napadli in
delno uničili kitajsko poslaništvo
v Djakarti. Sedaj je prišlo do
uradnega prekinjenja diplomats-
kih odnosov. Indonezijski zua-
nji minister Adam Malik je iz-
javil, da Indonezija ne bo pustila
iz dežele kitajskih zastopnikov,
dokler ne bodo indonezijski za-
stopniki varno zapustili tla
rdeče Kitajske.

Ameriške terjatve iz prve svetovne vojne še niso poravnane

WASHINGTON, D. C. —
Svet dolguje Ameriki še zmeraj
nad \$21 bilijonov na račun prve
svetovne vojne in njenih po-
sledic. Število držav-dolžnic je
ostalo nespremenjeno, jih je
vseh skupaj 17. Nobena ne pla-
čuje ne obresti ne plačilnih o-
brokov. Častno izjemo dela le
Finska. Sedaj je dolžna le še
\$4,700,000. Letni obroki znašajo
\$353,000.

Vse druge dolžnice pa ne pla-
čujejo nič. Ker naše finančno
tajništvo vsako leto pripisuje
obresti (le počemu?), dolg ra-
sta od leta do leta vsaj na pa-
pirju. Med dolžnicami je seveda
tudi Jugoslavija z \$84,814,000.
Svoje dolgeve sta popolnoma od-
plačali le Kuba in Liberija, Ni-
karagva se je pa l. 1938 pobri-
gala, da ji je bil dolg odpisan.
Glavna dolžnica je Anglija s
skoraj \$10 bilijoni in za njo pri-
de Francija z \$6,8 bilijoni.

Dolg delovni teden

NEW YORK, N.Y. — Pov-
prečna ameriška gospodinja
mati dela 63 ur na teden, njena
tovarišica v Belgiji pa celo 114
ur.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—
Društvo sv. Ana št. 4 ADZ
ima svojo sejo v sredo ob 7.30
zvečer v običajnih prostorih. Po
seji zabava.

Klub slov. upokojencev na
Holmes Avenue ima jutri, v sre-
do, ob dveh popoldne sejo v
Slov. domu na Holmes Avenue.
Vse članstvo vabljenjo, novi čla-
ni dobrodošli!

Podr. št. 10 SZZ ima nocoj ob
sedmih sejo v navadnih pro-
storih.

V bolnici—

Mrs. Mary Perko, 1436 E. 52
St. je v St. Vincent Charity bol-
nici, soba št. 361. Obiski so
dovoljeni.

K molitvi—

Člani Društva Najsv. Imena
pri Sv. Vidu so vabljeni nocoj
ob 7.30 v Zakrajškov pogrebni
zavod k molitvi za pok. Mrs.
Mary Sterk.

V Libanonu bodo iskali grob Friderika Barbarose

BEIRUT, Lib. — Friderik
Barbarosa (Rdečebread) je bil
v 12. stoletju nemški cesar. Kot
tak je vodil proti koncu 12. sto-
letja tretjo križarsko vojsko
proti nevernikom v Palestini.
Na poti je umrl 10. junija 1190,
njegov grob je pa kmalu šel
v pozabo. Ne pa cesar sam. Je
živel cela stoletja v spominu
nemškega naroda, tako nekako
kot pri nas nekaj Kralj Matjaž.
Se nemški kancler Bismark se
je zanimal zanj in skušal po svojih
strokovnjakih dognati, kje je
njegov vzor pokopan. Takrat se
Bismarku to ni pesrečilo. Sedaj
pa upa libanonska vlada, da bo
imela več sreče.

Prepričana je, da je cesarjevo
truplo pokopano v sedanjem ob-
morskem mestu Sour, 60 milj se-
verno od Beiruta. Ležati bi mo-
ralo v nekdanji katedrali ali
vsaj blizu nje. Libanonska vla-
da misli, da bo odkriti grob po-
menil veliko turistično privla-
čnost vsaj za nemške turiste.
Zgodovinarji niso prepričani, da
bi moralo biti cesarjevo truplo
res pokopano v Souru. Mislijo,
da ga je usoda najbrže zanesla
kam v Palestino. Nemška pravi-
ljica pa seveda trdi, da cesar
počiva v neki gori in da bo sto-
pil na plan, kadar bo nemške-
mu narodu začela biti odločilna
ura. Torej neke vrste kralj
Matjaž v nemški podobi!

Ameriško-nemški supertank izdelan v Clevelandu

WASHINGTON, D.C. — Vče-
raj so tu pokazali novi MBT70,
nizek, hiter tank, ki je sposoben
rabiti običajno topovsko strelivo
ali pa rakete in je zavarovan
pred atomskim sevanjem in
strupenimi plini. Tank je plod
tudi jugoslovskega ameriško-nemškega
napora in naj bi bil boljši od
vsega, kar morejo nuditi more-
bitni sovražniki Amerike in
Nemčije sedaj in v prihodnjih
nekaj letih.

Novi tank naj bi bilo glavno
orožje zohodnonemških, ameri-
ških in nemara tudi ostalih za-
vezniških čet NATO. Tank je
bil izdelan v tovarni tankov po-
leg Hopkins letališča v Clevel-
andu. Njegova izdelava in pre-
skušanje sta stali okoli 200 mi-
lijonov dolarjev.

6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 194 Tuesday, Oct. 10, 1967

Naši vojaki o Vietnamcih

Naši politiki, vojaki, potniki in časnikarji nas obilo zalagajo z novicami o vseh mogočih zadevah, ki imajo kaj zveze z Južnim Vietnamom. Le enega vprašanja se žal le redko dotaknejo: kakšni so Južni Vietnamci, kaj mislijo in kaj želijo doseči in imeti. Če se kdo dotakne tega vprašanja, ga obdela le površno. Najbrže zato, ker ne pride za dalj časa v stik z domačimi. Če pa pride, pa navadno s takimi, ki imajo interes, da ne govorijo stvarno, ampak da svoje besede, ki bi jih povedali naši vojaki, ki so na raznih frontah vietnamske državljanske vojne. Ti bi vedeli marsikaj povedati o okolici, ki so v njej prebili leto dni, pa se redko kdo spomni na nje in jih sistematično sprašuje. Med take spada univerzitetni profesor Moskos z Northwestern University. Mož je žrtvoval dve leti po vrsti svoje počitnice in jih prebil z našimi vojaki na vietnamskih frontah. Živel je ves čas z njimi in prenašal z njimi vred vse nadloge vojaškega življenja, samo bojov se ni smel udeleževati. Razgovarjal se je obirno z vojaki o vseh mogočih stvareh, posebno ga je zanimalo, kaj sodijo naši navadni vojaki o vietnamskih domačinih.

Nič dobrega, to je najvažnejša ugotovitev profesorja Moskosa. Naši vojaki ne marajo za vietnamske domačine, jim ne zaupajo, se stalno bojijo, da jih bodo domačini okradili, izropali, izdali; zato tudi ne iščejo stikov z njimi, če jih, pa je med njimi in domačini jezikovna razlika. Naši vojaki ne razumejo jezika domačinov, zato jih lahko samo z očmi opazujejo, kako se obnašajo proti njim, kako se ponašajo med seboj, kako živijo itd. Vse obnašanje domačinov pa kaže, da ne razumejo, zakaj so Amerikanci pri njih in kaj hočejo od njih. Seveda naši vojaki tudi ne pričakujejo nobene naklonjenosti od njih, hvaležnost pa samo takrat, kadar jim kaj dajo. Med njimi in domačini obstoja samo neke vrste "formalno sožitje", drugače pa sta to dva svetova, ki se komaj kje dotikata.

Taka sodba o domačih civilistih mora seveda tudi vplivati na mnenje naših vojakov. ARVN četah, kot naši vojaki imenujejo saigonsko armado. ARVN čete nimajo v očeh naših vojakov skoraj nobenega ugleda. V tem oziru se mnenje naših vojakov skoraj popolnoma krije z mnenjem naših civilnih kritikov saigonskih čet, naj pripadajo kateremu koli poklicu.

Visoko pa cenijo naši vojaki kvaliteto komunističnih vojakov, naj bodo to redni vojaki iz Severnega Vietnama ali pa domači partizani, odnosno terenci. Seveda se jih pa tudi bojijo kot nevarnih sovražnikov. Občudujejo pri njih zmožnost, hitrega prilagajanja danim razmeram. Za silo se hitro navadijo na vsako orožje, se znajo spretno izmikati bojem, kadar so v manjšini, junaško prenašajo rane in bolečine, v nesreči kažejo neverjetno odpornost, ki včasih že meji na blazno samozavest. Da je po mnenju naših vojakov pri njih disciplina na vrhuncu, ni Moskosu treba še posebej poudarjati. Kolikokrat je Moskos moral slišati opombo, da bi bilo vietnamske vojne že davno konec, ako bi bilo ARVN vojaki vsaj nekaj podobni vietnamskim rdečim četam.

Nikoli se pa naši vojaki ne pogovarjajo z domačini o politiki. Kadar jim pa kaj pride na ušesa, napravi vtis, da se domačini ravno tako malo brigajo za politiko kot ameriški vojaki. Kot naši vojaki, mislijo tudi domačini samo na to, kdaj bo konec vojskovanja. Kaj bo potem, s tem si ne belijo glave.

Podobno je razpoloženje pri naših vojakih. Vse njihove misli se vrtijo okoli rotacije. Vedo, da morajo služiti točno 365 dni in zato hitro izračunajo, kdaj bo za njih vojna "končana". Zadnji dan službe je zanje velik praznik, tem večji, čim bliže so frontam. Ne pridejo pa vsi vojaki na fronte, tja jih morda zanese le 14%, drugih 14-16% pa služi neposredno za fronto kot rezerva. Tako se dejansko udeležuje vojaških akcij le kakih 30%. V tem pogledu velja isto pravilo, kot je veljalo v drugi svetovni vojni: na enega vojaka na fronti prideta dva v zaledju. Zanimivo pa je, da imajo o Vietnamcih podobno mnenje vojaki na frontah kot vojaki v zaledju, čeprav imajo vojaki v zaledju veliko več prilike priti v stik z domačini.

Pri takih odnosih med našimi vojaki in domačini je čisto naravno, da naši vojaki ne mislijo, da so prišli v Vietnam, da bi domačinom izvojevali svobodo in neodvisnost. Kaj takega nim na hodi na misel; vsi mislijo, da se borijo proti komunizmu, ki ga morejo zavreti, kajti drugače se bo širil v smislu "domino teorije". Na drugi strani pa tudi domačini ne vidijo v njih varuhe svobode in neodvisnosti.

Treba je tudi priznati, da večina domačinov še ni podlegla komunistični propagandi ki bi rada naslikala vsakega Amerikanca kot narodnega sovražnika. Domačini so do

Amerikancev nezaupljivi, si ne morejo predstavljati, da jim "tujci" govorijo resnico, da jim hočejo dobro. Zmeraj se bojijo trenutka, ko bodo tujci predložili račun za svoje ljubeznjivosti.

Sicer pa naši vojaki nimajo dosti časa, da bi iskali stike z domačini, kadar so na frontah. Vedo, da je tam njihovo življenje noč in dan v nevarnosti, in zato se vse njihove misli sučejo le okoli skrbi, kako rešiti svoje glave. Ta skrb pa ne zmanjšuje njihove morale, ki je pri vseh težavah še zmeraj tako visoka, da jo priznajo celo vietnamski komunisti.

* SVET IN MI AMERIKANCI z njim vozimo zadnje čase po nekih čudnih potih v raznih zadevah. Vodstva vseh gori od vrha doli vozijo nekam brez jasnih ciljev. Zgleda, da se ne moremo zagnati na pravih potih zaupanja drug do drugega. Tako se zdi, da čuti posameznik in skupine raznih strank takih in takih. Kdo in kaj je zmedlo pojme v glavah o vsem tem?

Vse to je spremenilo zlasti v tem šestem desetletju tega veka ne samo politična pojmovanja, temveč tudi pojmovanja na vseh raznih drugih poljih življenja. Celo na poljih verstev in na drugih poljih se to čuti. Spremembe za spremembami sledijo. Kar je bilo, še včeraj, potem mu pa očitajo kakih načinov se je posluževal. Se predno se vsede na stol kakega položaja, ga že obdajo z vsemi venci obrekovanj.

Potem rasni prepiri in drugo. Vzemite vse to skupaj in dobiti nekako podobo, kakšen je svobodni in demokratični svet, kolikor ga je še. Samo to je še, da se v njem lahko pripravijo in kregajo na vse viže. Zalostna je ta slika s te strani. Zalostna pa še bolj, kdor jo more razumeti, da prav ta slika da v Rusiji ustvaril zelo močna tla. Ta zadnja ali druga svetovna vojna, je komunizmu odprla leso v Kitajsko, v srednjo in južno Evropo, v male slovanske in druge države in zdaj polagoma sili z njegovo močno prepletano propagando po svetu v Južno Ameriko in še druge kraje.

Stari rodovi, ki so kraveli v Rusiji in nekod drugod v rdečih revolucijah (lahko rečem tudi v Jugoslaviji), ti odmirajo in jih je vsak dan manj. Mlade rodove, recimo tiste, ki so se rodili med 1940 in zdaj, te so vzgojili v šolah po novem duhu, ne prav vsakega, ampak večinoma pa, jih zdaj zaposlujejo in se morajo obnašati, kakor jim je diktirano, če ne jih poženejo na ceste in še kam drugam. Mladi tu srečujejo razlike, med onimi razlikami, ki so jih njihovi roditelji preje uživali in pa oni zdaj. In ker se gre za obstanek imajo radi ali neradi z novim redom življenja. To pa komunistična propaganda temeljito izrablja in kriči v svet, kaj je pri nesla v take kraje. Starejši to ne sprejemajo, a teh je vsak dan manj. Mlade pa omamljajo, da sledijo kakor ponižna in udana čreda onim, ki jih gonijo in priganjajo okrog po poljih komunističnega tlačanstva, v njihovi deželah. Pri vsem imajo komunisti vsjo besedo, drugi nobene.

Komunistična propaganda izrablja še druge zadeve. Npr. večne boje in trenja med delavskimi organizacijami in korporacijami v svobodnih deželah. Rasne borbe in prerekanja. Z dolgimi kazalci kažejo na vse to v svojem tisku, radio in televiziji, češ glejte, kako se imajo v kapitalističnih deželah! Drug drugega izkoriščajo! Mladih ljudi delavcev ne priznavajo, kapitalisti hočejo vse požreti. Mladi ljudje to propagando leto za leto pomirajo, vesti iz zunanjih delov sveta jim ne servirajo, kolikor jih pa servirajo so zabeležene s komunističnimi zabelami. Ob uživanju takih poročil

leto za letom, kaj naj pričakujemo od javnosti v takem ozračju?

Na drugi strani, to je v svobodnem svetu, kolikor ga je še, so pa sami politični prepiri za to in ono in o tem in onem. Vsa kih par let volitve, kjer se kregajo za stolčke, za čast in slavo tega in onega položaja. Politični voditelji pa po starodavnih političnih prepričanjih zaslepljeni, da sami vozijo po načelih: "Ne odstopim in ne dam izrok valetov, dokler ne bom zrel, da mi bodo dali v roke luč, potem še le sinovom ključ!" Za vzgled stari De Gaulle, druge drugi strici s plešami in sivimi lasmi! Kdor izmed mladih hoče kam v ospredje, se mora boriti, potem mu pa očitajo kakih načinov se je posluževal. Se predno se vsede na stol kakega položaja, ga že obdajo z vsemi venci obrekovanj.

Potem rasni prepiri in drugo. Vzemite vse to skupaj in dobiti nekako podobo, kakšen je svobodni in demokratični svet, kolikor ga je še. Samo to je še, da se v njem lahko pripravijo in kregajo na vse viže. Zalostna je ta slika s te strani. Zalostna pa še bolj, kdor jo more razumeti, da prav ta slika da v Rusiji ustvaril zelo močna tla. Ta zadnja ali druga svetovna vojna, je komunizmu odprla leso v Kitajsko, v srednjo in južno Evropo, v male slovanske in druge države in zdaj polagoma sili z njegovo močno prepletano propagando po svetu v Južno Ameriko in še druge kraje.

— Drugi govornik je opletal z njegovimi besedami o drugih problemih. Nekaj stvarnih. Zagovarjal je demokratični gospodarski red. Tako ga je imenoval, v resnici pa imamo tak "demokratiški" red, ki večno tekmuje in grabi, to pa ustvarja na eni strani bogastva, katera ne služijo človeštvu tako, da bi omiljevalo težave, da bi pospeševala civilizacijo tako, da bi revnim in bogatim služila enako primerno in kakor bi bilo to pričakovati po načinih krščanskega življenja: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe... Ampak vodijo vse tako, da se večina vseh pridobitev na poljih gospodarstva steka v njihove bisage. Veliki večini človeštva potem pa manjka, da bi pospeševala v svojih vrstah izboljšavanja civilizacije in kulture. Zato je po svetu toliko revščine, kot n.p. v deželah Južne Amerike, v Indiji in drugih azijskih deželah.

Tako je svet razdeljen v delih zapadnega svobodnega sveta. Vsak svobodo izkorišča zase po nekih načinih. Te razmere pa vstrajno izrablja komunistična propaganda v svoj prid.

Rešitev je kje? Vsi jo iščejo in prikazujejo v svojih razlaganjih. Do prave rešitve pa ne pridejo. V teh zmešnjavah se zdi, da usoda človeštva je na gugalnici nad velikim propadom. Na enem koncu gugalnice sedi vsa utrjena Demokracija, na drugem pa zapeljivi Komunizem, ki gugalnico stresa in grozi Demokraciji. Preprosta javnost s strahom gleda na to gugalnico nad propadom, kdo bo z gugalnice prvi zdrsnil v propad. Posebno še zdaj v teh atomskih časih. Oba orjaka sta opasana z vsemi "atomskimi pipci", s katerimi lahko uničita drug drugega. Do tega lahko pride vsak čas.

Kaj potem? Veliko vprašanje!

Za kristjane je odgovor na vse to le v Tolažbi in Zaupanju v Njega nad nami. Le On more pomagati, drugi nihče! Ljudje moramo postati pa vredni Njegovе pomoči. Vrednim On nikdar ne odreka pomoči!

R.

Goršetovi mami v spomin

CLEVELAND, O. — Letos 18. julija je umrla ga. Marija Gorše v Minneapolisu, Minnesota. A koravno smo že nekoliko časa prej zvedeli za njeno težko bolezen, me je žalostna novica zelo potrla. V mislih sem se povrnila leta nazaj, ko sva se prvič srečali v Lemontu. Od tistega časa sem jo vedno imela v mislih tako, kot sem jo tedaj spoznala: preprosta, skromna in ponižna žena, globokoverna, Bogu vdana in nadvse skrbna mati. Ljubila je petje, še posebno priljubljene so ji bile Marijine pesmi. Že ob prvem srečanju na ameriških Brezjah smo skupaj prepevali v čast Mariji. Kot mi je znano, je bila doma, v Dolenji vasi pri Ribnici odlična cerkvena pevka in tudi solistka na koru. Prijetno je bilo govoriti z njo, vedno je ohranjala lepe spomine. Razen družinske sreče, vsakdanje sv. maše in lepega petja je imela malo veselja na tem svetu. Ko so bili otroci še majhni, jih je dalj časa kar sama vzgajala, ker je bil mož pri domobranci. Sama jih je tudi peljala z begunci v tujino, medtem se je pa tresla ob misli, da morda nikoli ne bo več videla dragega moža. Priporočala ga je Mariji v varstvo in kot velikokrat preje, jo je Marija tudi tokrat uslišala. Srečno sta se z možem zopet sešla, čeprav že v tujini.

Iz begunskega taborišča Spital ob Dravi se je družina preselila v Minnesota, kjer so si ustvarili nov dom. Oddaljeni od Slovencev so radi naročali in brali slovenske knjige in liste. Ameriško Domovino so imeli še posebej radi, saj jim je prinašala vsakdanje novice in druge zanimivosti o Slovencih, razkropljenih po celem svetu. Včasih mi je rekla: "Res je, da nimamo kulturnih ustanov in smo daleč od domačih ljudi, a se mi zdi, da je naša ljubezen do materskega jezika toliko večja, kolikor čutimo pomanjkanja v tem. Zato so nam tudi slov. knjige in listi toliko bolj dragoceni, ker nam izpolnijo tisto praznoto, katere ne čutijo rojaki v slov. naselbinah.

Po svojih močeh je podpirala misijone in reveže. Ni je ustavila bolezen in izguba očesa pri operaciji. Pisala in brala je tako, kot poprej. Še takrat, ko jo je težka bolezen priklenila na smrtno posteljo, ni nehala. Odgovorila na pismo ni ostala dolžna, dokler ji skrbna roka ni omahnila za vedno.

Dve veliki želji je imela pred smrtjo: Poromati v Lemont, k Mariji Pomagaj in še enkrat videti svojo ljubo sestro. Prva želja se ji ni izpolnila. Prišla je pa njena edina še živeča sestra iz Slovenije, katere ji je lajšala trpljenje v zadnjih dneh njene bolezni. Po dvaindvajsetih letih sta se sestrji spet objeli in obujali spomine na tista leta, ko sta še v domovini skupaj prepevali lepe pesmi. Spomin je ostal, a pesem je utihnila. Sedaj Goršetova mama ni imela več posebno velike želje. Vsi so bili okoli nje: mož, otroci, vnuki, brat in tudi draga sestra Ivanka. Niti tega si ni preveč želela, da bi bila zopet zdrava, kajti božja volja je bila tudi njena volja. Neko jutro je mirno zaspala v Gospodu.

Pokopali so jo na pokopališču Getsemani v St. Paulu. Vse nas, ki žalujemo za njo in jo pogrešamo, pa tolaži zavest vere, da bo truplo vstalo k večnemu življenju, kakor je Kristus obljubil vsem, ki so vdano nosili svoj križ in Mu sledili.

A. N.

Veličastno romanje po Evropi

CLEVELAND, O. — Utrecht je eno najstarejših mest na Nižozemskem; tam smo zagledali kanal reke Ren, ki teče skozi mesto in je napeljan do Amsterdamu, kjer se izliva skozi Zuidersko jezero v Severno morje. Utrecht ima starodavno katedralo Sv. Martina, slovečo univerzo, mestno palačo in slavni papežev dvorec, ki ga je dal postaviti papež Adrian VI., rojen v Utrechtu 1459. Njegova rečna mati vdova ni mogla skrbeti za njegovo izobrazbo, pač pa kneginja Margareta Burgundska, ki ga je dala izšolati, da je postal duhovnik in škof. Bil je vzgojitelj mogočnega cesarja Karla V., po katerega posredovanju je bil izvoljen za rimskega papeža: Adrian VI. je edini papež, ki ni premenil svojega krstnega imena in tudi edini, ki ni videl ne Italije ne Rima, dokler ni dopolnil 63. leto. V Rimu so ga zategadelj nazivali "barbarski papež".

Iz Utrechta smo hiteli skozi Arnhem in Porurje, kjer je mnogo Slovencev raztresenih po tamkajšnjih rudnikih. Široka velecesta vodi ob obeh bregovih Rena, ob njem ležijo bogata jezerska mesta Duisburg, Solingen, Duesseldorf; vsa Westfalska je dežela tovarn, železa in jekla.

Holandski avtobus je drvel po gladki asfaltirani cesti mimo mest in trgov ter se bližal našemu cilju. Ob petih pop. smo že dosegli Kelmorajn (Koeln am Rhein); vsi presrečni smo poskakali iz busa ter se nastanili v hotelu Senats, ki je prav blizu velikanke katedrale, kjer hranijo relikvije Sv. Treh Kraljev. Dva ogromna zvonika sta nam kazala pot do nje, spremljala nas je tudi sveta ljubezen, da obiščemo čudoviti hram božji, kamor so romali naši dedi in pradedi, ko še ni bilo modernih cest, ne letal in ne železnic. Tudi smo želeli zadostiti naši požnostni po vzgledu naših očetov, ampak naša pot iz Zeeveenaarja skozi Porenje do Kolina je trajala samo pet ur. S sveto radovednostjo smo stopili v katedralo; orjaški prostori so nas objeli in skrili, ker je bila ravno večerna maša, smo poslušali nemško petje in velikanke orgle; nato pa odhiteli k oltarju, pred katerim je gorelo mnogo votivnih sveč in okrog katerega je klečalo mnogo vernikov. To je tisti čudoviti oltar, kjer časte milostne podobno Matere Božje pred katero klečijo sv. Trije kralji. Tudi mi smo poklekili ter se zatopili globoko v naše prošnje in zahvale. Nikdar si ne bi mislili, da nas bo še kedaj v življenju privedla pot srečno v Kelmorajn; imeli smo pač svoje vtise in spomine iz potopisne knjige, ki jo je tako živo predstavil pred našo domišljijo, pokojni tržaški in mariborski škof dr. Andrej Karlin. Takrat smo bili še mladeniči, vsi polni lepih upov in nad; zato smo se danes počutili prav srečne, ko smo klečali pred milostno Marijo ter se ji zahvalili.

Stolnica v Kolinu je ogromna ter orjaška stavba, da je ni take po vsej Nemčiji; zidana v gotskem slogu iz rezanega kamena, na katerem so vdolbene sohe iz starodavnih časov. V notranjosti ima stolnica pet ladij, srednja ladja je zelo široka in visoka. Svetišče krasijo umetniško barvana okna raznih velikosti; ima mnogo oltarjev in kapelic iz marmorja in v kapelicah razne svetnike; na kamenitih tleh so pritrjene klopi, ki pričajo častljivo starost, visoke so in neokretne, da se človek kar skriva v njih. Po obširnem hramu božjem se šetajo spoštljivo in dostojno cerkveni čuvari, ki pazijo na red v svetišču in na obnašanje turistov; oblečeni so v dolga rdeča krila, kakor kardinali, gla-

vo jim pokriva okrogla črna kapa, ki jo tudi pred Najsvetejšim nikdar ne snamejo. Postrežljivi so in vljudni ter dajejo romarjem razna navodila. Ker je bila sobota zvečer, smo se podvzvali, da nakupimo še nekaj spomin-kov in razglednic, ki jih prodajajo zunaj ob stojnicah.

Romanje Slovencev v Kelmorajn se je pričelo sredi štirinajstega stoletja, ko je razsajala črna kuga po Evropi, prihajali so v nemški Rim z zastavami, najprej moški in mladeniči, v desnici romarsko palico, v levi-ki pa rožni venec, za njimi žene in dekleta, ter peli slovenske nabožne pesmi. Rod za rodom je prihajal skozi dobo 400 let v Kolin k Sv. Trem kraljem, dokler ni vsako romanje prepovedala dunajska vlada pod cesarjem Jožefom II.

V nedeljo, 23. julija smo zopet obiskali veličastno stolnico ter prisostvovali sv. maši, ki jo je bral duhovnik v nemškem jeziku; cerkev je bila polna romarjev in turistov. Med mašo ni nihče kolektal po cerkvi, kar se nam je prav čudno zdelo; koliko bi nabrali med to ogromno množico, če bi daroval vsak le po par centov; mislili smo si, da je cerkev izgubila samo pri tej maši več stotakov. Edino kar smo opazili, so bile cerkvene pušice v ozadju pod korom, tja so metali radodarneži svoje prispevke.

Se enkrat smo poklekili pri znameniti in zanimivi podobi sv. Treh kraljev, ki se odpira kakor omara; na desni platnici so upodobljeni Kolinski svetniki — sv. Gereon in tovariši, na levi je pa sv. Ursula in tovarišice; molili smo tam in prosili božje pomoči, ki naj nas privede zopet nazaj na naše domove. Ob desetih zjutraj smo odšli iz Kelmorajna. Ernest Terpin

Slovenski begunci v italijanskih taboriščih

STOCKTON, Calif. — Ob izmenjavi medsebojnih pism prijateljev Slovencev, s katerimi sem preživljal usodo begunskega življenja v Italiji, sem sprejel veliko vprašanj, na katere pa nisem uspel odgovoriti.

Po pismu, katerega mi je pisal g. Rudolf Smersu, bivši predsednik slovenskega begunskega taborišča v Sennigaliji, in mi svetoval, da napišem kake spomine iz preteklosti, sem sklenil, da bom v naslednjih mesecih objavil kratke članke in razmotila uganko, kako je bilo po odhodu prvih beguncev v južno Ameriko ostalim Slovincem po italijanskih taboriščih. V teh člankih bom pokazal razliko in razumevanje, katerega so kazale oblasti na ostale begunce.

Če ne bom uspel navajati prava imena ali jih izpustil, prosim oprostjenja, ker čas je zabrisal spomine in ne bom to storil iz enega ali drugega razloga. Resničnost se hočem približati in upam, da bo marsikateri čitatelj lahko potrdil mojo nepristranost v tem pogledu. Lepo pozdravljam do časa prvega članka vse znane in nepoznane Slovence. Maks Simoncic

Slovenske matere sin misijonar v Ugandi

CLEVELAND, O. — Pretekli teden se nam je oglasil rev. John Keefe iz reda "očetov sv. križa", C.S.C., vnuk Mr. in Mrs. Matt Hribar iz Painesville v Ohio, in ožji sorodnik Mr. in Mrs. B. J. Hribar z E. 144 St., ki je imel novo mašo leta 1959, pa je bil nato v misijonih v škofiji Ft. Portal v afriški državi Ugandi. Letos je prišel na delovni oddih v Združene države in se ta teden po pol leta bivanja v domači deželi vrača v Afriko. Rev. J. Keefe deluje v Nsenyi misijonu, v katerem je 9.000 kristjanov in kjer je treba na obsežnem prostoru oskrbovati 36 kapel. Uganda je kot znano poleg Abesinije v črni Afriki najbolj krščanska dežela. AD

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Spisal Malograjski

Toda ker mu drugače Huber nikdar ni dal povoda, da bi mu bil kaj očital, in je bil razen tega dober gost, ga ni maral odganjati iz svoje gostilne, dokler ni bilo skrajne sile. Zato pa je tem pogostejše svaril svojo hčer, da se naj ne bavi preveč z njim in da se ga naj kolikor mogoče ogiblje.

Tudi mati se je ogrevala bolj za Florijana; a človek sili navadno v to, kar mu je prepovedano. Tako je ostala tudi Matilda s Florijanom sicer ljubezniva, a v dnu njenega srca je pa le tlela iskrica za Huberja.

Ko je Huber zvedel, da se tudi Florijan poteguje za Matildo, se je vračal pogostejše v te kraje

nego dosihdob. In tako se je zgodilo, da sta trčila nekega večera oba tekmeča pri Gašperju vkup.

Florijan je sedel že za mizo, ko vstopi Huber, z njim pa oni postopač, s katerim se je zmeraj pajdašil. Ko zagleda Huber Florijana, prebledi nekoliko. Posebno neljubo ga je zadelo to, da je sedela Matilda na klopi pri peči ravno Florijanu nasproti in da se je tako nekako zadovoljno smehljala. Sklepal je iz tega, da sta imela prijetne pomenke in da si nikakor nista bila navzkriž. Vendar se začaji, in ko sta bila s tovarišem sedla k mizi v nasprotnem kotu, kakor je sedel Florijan, reče s prijaznim glasom:

"No, Matilda, ali nama boš dala kaj vina?"

"Zakaj pa ne?" odgovori veselo deklica ter steče po vino. Ko se je vrnila ter postavila posodo pred prišleca, je sedla zopet k peči, toda sedaj na ogel, tako da je videla k obema mizama, pri katerih so bili gostje. To pa Huberju še vedno ni bilo zadosti. Pomolči nekoliko, potem pa reče:

"No, Matilda, ali ne boš sedla k nama?"

Deklici je to vabilo sicer prišlo, kajti ustne so se ji zategnile v nasmeh, vendar je odvrnila:

"Saj sem tukaj tudi lahko!"

Huber se vgrizne v spodnjo ustno, a ne reče nič; zato pa izpregovori njegov tovariš s svojim surovim glasom in reče brez

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN — BY OWNER
Business est. 40 yrs.
Complete fixtures. 3 rental apts. Barber shop. Located in German community. Selling because of death. For inf. call Mr. Hamsher, 312-587-2500 at Fox Lake, Ill. (199)

REAL ESTATE FOR SALE

BY OWNER
Near 108th & Avenue B. 2 bdrm. brk. Crptg., gas ht., fin. full bsmt. fenced, 1½ car gar. Storms & scrns. Many extras. Must be seen. \$19,900 for immed. sale. RE 1-5489. (198)

BY OWNER
Beaut. lot for sale. Private; 140 ft. frontage on golf course; Indian Lakes. Asking \$8,500. Tel. 627-5087 (196)

MUNDELEIN
For sale by owner. 8 rm. tri-level. On lge. beaut. landscpd. corner lot, overlooking pvt. lake, 3 bedrms., 2 baths, lge. 14x22 rec. rm. Upper and lower patios. Priced to sell. LO 6-6784 (195)

HELP WANTED

NEEDED AT ONCE CANDY MAKER

Experienced in all phases of candy making. Must have a complete knowledge in the operation of candy manufacturing machinery and be assistant to working foreman in candy kitchen of large department store in Cleveland, Ohio. Send resume and salary requirements to

THE MAY CO. MRS. D. BLACKWELL

158 Euclid Avenue, Cleveland, Ohio (196)

WE NEED AT ONCE SALESPEOPLE NEUMODE HOSIERY

Full time help wanted for Neumode Shops. Various locations, including downtown Chicago. Attractive air conditioned surroundings. Good pay. Pleasant personality and willingness to work more important than previous experience. Neumode will train.

Phone Mr. FREDRICKSEN

FI 6-0125 for interview appointment (200)

vsakega povoda:

"Bolj neumne stvari je ni na svetu, kakor je kmet! Ali mi verjameš to, Huber?"

Ta pa se je delal, kakor bi bil preslišal te besede. Obrne se proti deklici in vpraša:

"Kje pa sta oče in mati?"

"Mati pripravljajo večerjo, oče pa morajo priti vsak čas domov, če že niso v veži," odgovori Matilda.

Oni postopač pa nadaljuje:

"Kmet biti, to je zadnja na svetu! Ne vem, kaj bi bil raje nego tak kmet."

Pri teh besedah namigne z obrazom proti mizi, pri kateri je sedel Florijan.

"Tiho bodi in pusti ljudi pri miru!" pripomni Huber, ob enem pa sune tovariša pod mizo z nogo ter mu namežikne, češ, da naj nadaljuje.

Slučaj pa je hotel, da je Matilda to zapazila in hkratu se ji vzbudi misel, da mora biti Huber zvit, neodkritosrčen in hudoben človek. Da je Huberjeva znamenja razumela prav, je bila prepričana tem bolj, ker se postopač ni zmenil za njegovo posvarilo, ampak je nadaljeval:

"Kaj si takov beraški kmet dandanes vsega ne upa! Namesto da bi tičal ponižno tam gori v svoji bajti, pa se hodi doli po meščankah ozirati! Ali si že videl kaj takega, te vprašam?"

Florijan je vedel od vsega početka, kam lete tujčeve besede. Premagoval se je dolgo, dasi je vse vrelo po njem. Ko pa mu je oni postopač, čigar mati je prosjačica, očital beraštvo in se je naravnost dotaknil razmerja do deklice, ki mu je sedela nasproti, tedaj je vzkripelo v njegovih prsih in srdit je izpregovoril:

"Kdo je beraški? Ali jaz? Ali ne veš več, kako sta se plazila z materjo okrog kmetskih koč in sta bila vesela, če vama je kdo dal kos kruha? Ti boš zmerjal mene z beračem, ti?... Menda se nama obema že na životu pozna, kdo je užil več lakote, ti ali jaz? Kar pomešiva se enkrat, kdo je večji in krepkejši, ti ali jaz?"

Florijan se je bil pri zadnjih besedah vzdignil in je udaril parkrat malo bahato po svojih mogočnih prsih. To pa se mu je podalo vrlo dobro. Ko je stal tako po koncu vzravnal, je bil videti še močnejši in krepkejši nego po navadi. Matildi ni bil še nikdar tako všeč, kakor v tem trenutku, ko je tako samozavestno in pogumno zrl svojima nasprotnikoma v oči. Pri srcu ji je postalo gorko in neki glas ji je velel:

"Pozabi Huberja, pa za Florijana se odloči!"

Med tem sta bila vstala tudi

Huber in njegov tovariš izza mize. Matilda, videč, da je nevarnost velika, da bi ne nastal pretep, hoče ravno venkaj po očeta, ko vstopi ta sam ter reče, prezrši Huberja in njegovega tovariša. Florijanu:

"Pametno bodi, Florijan, pa domov pojdi!"

"Čemu?" se oglasi potuhnjeno Huber. "Saj greva midva, zato sva vstala. Tukaj denar za pijačo; kar je preveč, poračunimo prihodnjič!"

Izreki, vrže srebrn denar na mizo ter potegne tovariša za seboj proti vratom.

Florijan se je zamudil nato še nekaj časa pri Gašperju. Ko pa se je naposled poslovil, spremil ga je Gašper v vežo in mu tam prijazno stisnil roko.

To je Florijana osrdilo tako, da reče:

"Saj mi boste dali Matildo, ali ne?"

"Kar miren bodi!" mu odgovori Gašper in mu pomenljivo pokima. "Onemu je ne dam za ves svet ne!"

Florijanu je srce vriskalo veslja, ko je stopal v temni noči po ozki stezi gori proti svojemu domu. Še nikdar ni hodil to pot tako lahko, pa tudi tako brez-

skrbno ne, kakor to noč. Saj mu je bilo, kakor bi bil dosegel vse, kar mu je želelo srce, in kakor bi bila njegova sreča popolnoma dovršena, ko je nosil s seboj tako prijetno zagotovilo očeta njegove izvoljenke. Baš ta veselost in brezskrbnost je bila kriva, da se ni zmenil dosti za šum, ki je hkrati nastal v gošči nad stezo. Mislil je, da se je kako živinčie izgubilo in da se potika zdaj tod okrog. Šel je mirno dalje, toda komaj je storil nekaj korakov, ko mu prileti težak udarec na glavo, da ga zapusti takoj zavest. Zgrudi se na tla, potem pa se valička precej daleč doli po strmini. Tam so ga drugi dan pobrali ter prenesli domov.

IV.

O tem, kdo je napadel Florijana, ni nihče dvomil. Vedel je Florijan sam, ko se je bil zopet zavedel, da sta ga Huber in njegov tovariš napadla, in vedeli so to tudi Gašperjevi. Bili so o tem vsi tem bolj prepričani, ker ni bilo drugi dan niti o Huberju, niti o njegovem tovarišu ne duha, ne sluha.

Sreča Florijanova je bila, da ni bil obležal na mestu, kjer ga je bila pobila zlobna roka, kajti brez dvombe bi bila napadoval-

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnih za odrasle in za mladino;
 - od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
 - za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
 - za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
 - članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.
- K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.
- Premoženje ----- \$16,300,000.00
Članov - 45,000 ----- Certifikatov - 47,500
Veljavna zavarovalnina ----- \$39,700,000.00
Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

PLUG ZA MINE — Vojaki 1. marinske divizije v Vietnamu so dvignili plug za mine na njihovem oklopnem vozilu, ko so prišli na varnejše področje. Plug je na nevarnih potih spušen in njegovi zobje rinejo v globino, da sprožijo morebitno mino, predno zavozi oklopnik na njo z vso svojo težo. Eksplozija mine pred vozilom temu ne more napraviti veliko škode, pod njim pa je lahko hudo nevarna.

ca potem temeljiteje dovršila svoje krvavo delo; tako pa se jima ni zdelo varno, plaziti se v temni noči doli za njim po strmini, in pobegnila sta, tolažec se, da je nemara dobil zadosti.

In res, rana ni bila majhna, ki jo je bil Florijan dobil na glavo. Kdo drug, ki ni bil tak korenjak, bi si bil težko opomogel, žil svoja napadovalca.

in Florijan sam je trpel grozne bolečine. V tistih časih ni bilo tako zdravnikov kakor dandanes, pa tudi ne sodišč, kjer bi bil človek iskal zadoščenja. Kdor se ni mogel maščevati sam, je najraje potrpel krivico, ki se mu je bila zgodila, in tudi Florijan niti mislil ni na to, da bi bil to-

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue HEnderson 1-0628

KJER JE MOGOČE — Vojak v boju mora iskati zaklon pred krogli, kjer ga more najhitreje najti. Tle ameriški marini na sliki so počepnili kar v strugo potoka, ko so rdeči v bližini Phu Bai v Južnem Vietnamu začeli streljati na nje.